

Samen voor de Patrijs

Is dit een voorbeeld voor het Gooi en omstreken?

R.G. (Rob) Moolenbeek

Doel is om het Nederlandse cultuurlandschap en de bijbehorende biodiversiteit van flora en fauna te herstellen. Daartoe proberen diverse partijen onder auspiciën van de Vogelwerkgroep Zuidoost-Achterhoek en de wildebeheerseenheid Aalten e.o. onder andere het Achterhoekse landschap aantrekkelijker te maken voor de laatste paren Patrijzen.

In overleg met boeren worden hoekjes en delen van weilanden ingezaaid met wildbloemmengsels en vindt er extensief beheer plaats. De boeren worden vaak gecompenseerd met subsidiegelden. In Aalten en omgeving is het aantal paren aanzienlijk gestegen. Ook in omliggende gebieden wordt dit voorbeeld gevolgd en uitgevoerd. De kruidenrijke akkerlanden en graanstoppelevelden die hierdoor ontstaan, bieden beschutting en broedgelegenheid, maar ook een rijkdom aan zaden en insecten. Andere soorten, zoals de Geelgors en de Groenling en veel

bijensoorten en vlinders, profiteren van deze gebieden. Zou zo iets ook nog in het Gooi en omstreken kunnen? Helaas, ik denk dat het een utopie is. Tot in de jaren 80 van de vorige eeuw kwamen er nog Patrijzen voor op de Gooise heidevelden en enges (Jonkers et al., 1987:187-188) en incidenteel in de Eempolders en iets meer in het noordwestelijke deel met o.a. de Bloemerdaalerpolder, Noordpolder en Muiderberg. Het wordt in die jaren een schaarse broedvogel genoemd. In de jaren 60 van de vorige eeuw zag ik groepen tot 40 exemplaren langs de Erfgooiersstraat op de Westerheide en vooral ook in het ruige afgegraven gebied achter de hockeyvelden van Be Fair, bij de Bussummerheide, nu sportcomplexen en golfterrein.

Vermoedelijk is de soort begin jaren 80 uitgestorven in het Gooi en in de omliggende gebieden. Hiervoor zijn diverse oorzaken aan te wijzen, maar

natuurlijk is de stedelijke uitbreiding en de toename van mensen de hoofdoorzaak. De gebieden worden te klein om moeilijke periodes in het jaar te overleven. Uitzetten, zoals het GNR met Korhoenders heeft geprobeerd, is eveneens zinloos.

Thans zou met het grote aantal hondenliefhebbers elke poging zinloos zijn. De laatste broedparen Wulpen werden de hele dag opgejaagd door loslopende honden en stierven hier uit. Overal lopen nu honden en de eigenaren vinden dat die het recht hebben, vaak en bijna overal, los te mogen lopen. Ook al is het maar een deel van het jaar, bodembewoners krijgen in bos en hei geen rust meer. Hazen komen in bosgebieden nauwelijks nog voor. Kortom, het Gooi en omstreken is volstrekt onbewoonbaar geworden voor Korhoenders, Wulpen en PATRIJZEN. Jammer, maar dat is de realiteit! Er zullen nog diverse soorten volgen, hierbij denk ik aan de Veldleeuwrik en...

Patrijzen | Yvette Kusters

In memoriam Yolande Bosman

Marijke de Graaf

Op 1 mei 2020 is Yolande Bosman overleden. Yolande en Fred van Klaveren waren voor velen een onlosmakelijk duo. Helaas is aan haar leven een einde gekomen. Een leven dat voor een groot deel stond in het teken van de natuur. Yolande hield van de natuur en verdiepte zich in haar vele facetten.

In een interview (Korhaan jaargang 42 nummer 1) zei ze heel treffend dat kijken, luisteren en leven in de natuur een vorm van mediteren is. Het is rustgevend, je concentreert je op de dingen buiten jezelf. Je leert om te 'zijn'. Weloverwogen en met aandacht. Tijdens de najaarsvergadering van de Vogelwerkgroep in 2008 kreeg zij een oorkonde uitgereikt voor haar verdiensten. Zij werkte veel mee aan tellingen zoals broedvogelonderzoek en huiszwaluw tellingen.

Ook heeft zij jarenlang wekelijks op de trektelpost in het Corversbos gestaan. Voor Sovont telde zij ganzen en deed mee aan de waterwildtelling.

Maar niet alleen vogels hadden haar belangstelling. Zij telde vlinders en libellen voor Natuurmonumenten en het Goois Natuurreservaat.

Op het terrein van paddenstoelen-onderzoek heeft zij zich ontwikkeld tot een deskundige en deed zij mee aan wetenschappelijk onderzoek.

Wij verliezen met Yolande een gepassioneerde natuurliefhebber en een lieve vrouw.

